

בלבבידיה מחשבה "דניאל" 42733570 #
בלבבידיה עבודת ה' "גור" 42658884 #
צורת אדם בנושא "נקב האוזן" 42635641 #

בלבבידיה עבודת ה'
יתקיים אי"ה כל יום ה'
רח' הרב בלוי 33 י-ם
20:30

בלבבידיה מחשבה
יתקיים אי"ה כל יום ה'
רח' קדמון 4 חולון
20:30

צורת אדם

שיעור הבא י' אלו
נושה: שערות האוזן
רח. הרב בלוי 33
י-ם 20:30

בלבבי משכן אבנה

שופטים ♦ תשנ"ו 462 #

רכישת ספרי הרב 03.578.2270
ספרי אברמוביץ משלוח לרחבי העולם

פרשת שופטים [תמים תהיה עם ה' אלהיה] דברים פרק י"ח פסוק י"ג

בתוך קומת האדם.

שבאים להעמיד את הימים הללו, ימים של כפרה ותשובה, הרי כל אחד ואחת מאיתנו מי שמעט יש לו נפש יהודית פתוחה, בוכה לפניו יתברך שמו בימים הללו, מי בוכה בדר"כ יותר, האדם המבוגר או התינוקות, ברור שתינוקות בוכים יותר, כל אחד ואחד מאיתנו חוזר למעין מה שהוא היה תינוק, או תינוקות, ולכן הבכי מתעורר יותר, וטהר ליבנו לעבדך באמת, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, הימים הללו הם ימים של לפני ה' תטהרו, נטהרים ואז חוזרים למקום היותר פשוט של התמים, של התינוק, תמים תהיה עם ה' אלוך. העבודה היא, להכיר שהתמימות הזו קיימת בתוכנו, ולתת לנפש לבכות באמת מתוך פשיטות ותמימות, לחזור לפחות פעם אחת בשנה למעין תינוק. על זה אמר דוד המלך ע"ה "נגמול עלי אמו" כתינוק שנמצא על אמו, זה המקום האמיתי שבו אנו צריכים להימצא בימים הבאים עלינו לטובה. לחזור למקום הפשוט, למקום התמים, על אף שכלפי העולם קשה לחיות כל הזמן בתמימות, זה נראה משונה, אבל מול הבורא עולם, מול העולם הפנימי, תמים תהיה עם ה' אלוך, לתת לנפש את המקום האמיתי שלה, את הדרור של הבכי של התינוק שעומד מול מציאות ה' יתברך ובוכה. אפשר להשתמש בכח הדמיון של הציור כיצד תינוק חבוק בידי אמו, כיצד התינוק באמת בוכה, וכיצד לאחר מכן אביו ואמו מנסים למלאות את בקשתו.

תחילת הימים הללו זה תקיעת שופר, ראש השנה, האחרית של הימים הללו זה יום הכיפורים. תקיעת שופר אומרת הגמ' זה קול של בכי, תינוק בשעה שהוא נולד הרי עדיין איננו יכול לדבר, אפי' לומר אבא או אמא, מה הוא כן יכול להשמיע, קול בכי בלבד, זה נקרא קול שופר, לשמוע קול שופר, עניינו של קול שופר, זה מי שנמצא במדרגת תינוק שיכול לבכות ולא יכול לדבר, זה תחילת הימים של ר"ה. והאחרית שלהם, יו"כ, זהו זמן של בכי, אבל לא בכי של חורבן, זה שייך לחודש אב, זה בכי שנובע מחרטה על המעשים שכל אחד ואחת עשו שלא כהוגן, וכואב לנו. זה בכי שנובע מגעגועים, כתינוק שמתגעגע לאביו ואמו, הוא רואה את האמא יוצאת מהבית ומשאירה אותו עם מישהו אחר, אז הוא בוכה, זה הבכי ששייך לימים הללו.

א"כ האופן הראשון של העבודה הוא תמים תהיה עם ה' אלוך, לשבת בשקט, לחזור מעט למקום התמים יותר בנפשו של האדם, לחזור למקום הטהור שקיים בתוכנו, משם לפנות לבורא עולם, ולתת לבכי לנוע, להתפשט, לנבוע מהמעמקים האמיתיים של האדם, ולהרגיש שזה העומק של העבודה של הימים הללו, תמים תהיה עם ה' אלוך, לחיות עם אותה

תמימות. (בלבבי.יום.כיפור.ת-ש-ב-ה בקול הלשון: 1132286)

כדי להשתמש בפנימיות כח הדעת, זה צריך להיות באופן, שהנפש חיה כל רגע, באופן חושי, את התמימות. ומשם נובע דעת דמשה רבינו. הצורה הפנימיות הוא, שהאדם חי מציאות ה' תמיד, "נוכח פני ה'", תמיד, וזה השראת השכינה השלימה ונשחית את זה בהתגלות בנפש, ו"הוא תמים לבוראו". א"כ האבחנה הראשונה הוא להכיר מציאות ה', והאבחנה שניה הוא **התמימות** איליו. אלו ב' שורשים שממנם הדעת ומתפשט.

(דע את דעתך 014 דעת שלימה כח התמימות בקול הלשון: 1128308)

שאלה: דיבור של מסיח לפי תומו זוהי שיחה ודיבור מהלב, בבחינה של תפלה, בבחינה של תמימות, הילול, ואם כן, כיצד זה מסתדר עם מה שנאמר שכל דבר צריך להיאמר גם מתוך השכלה?

תשובה: ישנם שני מהלכים של 'מסיח לפי תומו' - תמימות. ישנה תמימות שאיננה נובעת ממעלה של שלימות, כפי הדוגמא שהזכרנו לעיל, ארבעה בנים שדיברה בהם התורה, אשר החכם שם הוא למעלה מה'תם', וזאת משום שה'תם' שהוזכר שם הוא לא ה'תם' השלם. אולם, ישנה תמימות שנקראת כך מלשון 'שלימות', 'תם ונשלם', דבר שלם. וזוהי התמימות העליונה. ובתמימות העליונה גם ההשכלה היא פשיטות, ואזי הדיבור נובע מתוך הרגשה עמוקה בצירוף להשכלה פשוטה.

ולכן, כאשר האדם איננו תם, השכלתו איננה פשוטה. רק כאשר האדם תם באמת, הרי שגם השכל שלו הוא פשוט, ואזי ההרגשה וההשכלה מצטרפים יחדיו, וזה נקרא תמימות שלמה - "תמים תהיה עם ה' אלהיה" (דברים פרק י"ח פסוק י"ג).

המשך שאלה: לפי זה, מהו ענין שאלת הילדים בפסח ששואלים מתוך תמימות על מעשה המבוגרים. וכמו כן, לפי האמור נמצא שמסיח לפי תומו הוא לא דבר שלם?

תשובה: זהו תחילת מהלך התמימות, כמהלך לשלבו לאחר מכן עם הפשיטות שבשכל, ולכן זה נכון רק כתחילת המהלך, ולא כשלימות המהלך. אדם שמסיח לפי תומו מהלב, זהו שלב נכון בבנין הלב, אבל זוהי לא השלימות. השלימות היא רק כאשר השכל הופך להיות פשוט שבפשיטות, ואזי הוא מצטרף עם הלב הפשוט, וזה נקרא 'חכמת לב' בעומק.

(מספר דע את גאולתך)

תשובה

חלק ראשון - ת - תמים תהיה עם ה' אלוך

החלק הראשון, ת' של תשובה, תמים תהיה עם ה' אלוך, כל אחד ואחת מאיתנו שנולדנו, היינו קטנים, תינוקות, היינו תמימים. לאחר מכן, סדר ברייתו של עולם, האדם גדל עוד מעט ועוד מעט, וככל שהוא גדל אז התמימות שלו הולכת ונקטנת, רואים זאת בחוש ברור מאד, כאשר הילד או הילדה תינוקות הם הרבה יותר תמימים או תמימות, כאשר לאט לאט האדם גדל הוא מכיר את העולם יותר בביור, נחשף יותר למציאות של העולם שהיא רחוקה הרבה מאד בדר"כ מהתמימות, והנפש שלו לאט לאט מתאימה את עצמה למה שנמצא סביבותיו, הוא מצד יצירתו תמים, מצד מה שנמצא סביבותיו העולם מחוספס יותר, גס יותר, עכור יותר, רחוק מהתמימות. ילד בטבעו כמו שכל אחד רואה עושה מה שעושים סביבותיו, הוא רואה שאוכלים בצורה מסויימת, הוא מנסה לעשות כמותם, שותים בצורה מסויימת, הוא מנסה לעשות כמותם. מניעים את הידיים בצורה מסויימת, הוא מנסה לעשות כמותם. כך גם בעומק הפנימי של הנפש, הוא נולד תמים, אבל לאט לאט הם מתאימים את עצמם למה שנמצא סביב, התמימות הולכת ונעלמת וקונים לאט לאט את ההתאמה לחיות את חיי העולם. אבל התמימות הפנימית הזו היא התמימות הקדושה, עליה נאמר בעומק "תמים תהיה עם ה' אלוך". אילו מעיקרא לא היה לנו את אותה תמימות, היה קשה להשיג לקנות דבר שמעולם לא היה לנו, אבל הבורא עולם ברחמיו הרבים נטע מעיקרא אצל כל אחד ואחת מאיתנו את אותה תמימות ע"מ שנתגבר לא נצטרך לקנות תמימות מהתחלה, נצטרך לחזור למצב הראשון של אותה תמימות שהייתה קיימת בנו רק היא התכסתה ונעלמה, אבל אליבא דאמת היא נמצאת עמוק

בס"ד

צורת אדם

שיעור הבא יב' אלול
יום שלישי

נושא: שערות האוזן

רח' הרב בלוי 33
ירושלים

20:30